

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

לפני כבוד השופטת ארנה לוי

תובעים פלוני ואח'
ע"י ב"כ עו"ד פרויליך והרשקוביץ

נגד

נתבעים 1.קרנית- קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים
ע"י ב"כ עו"ד זוכוביצקי
2.מתן יחיא
3.הראל חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד רוזנברג

צד ג' ליאב ריבלין
ע"י ב"כ עו"ד ברדה

פסק דין חלקי

1

2

3

רקע

1. לפני תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף בהתאם לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה – 1975 (להלן: "החוק"). התובע, יליד 1998, תלמיד כבן 16 ביום הארוע, נפגע בתאונת דרכים ביום 8.1.15 בשעה 20:50 לערך, עת רכב על אופנוע מ.ר. 1992779 (להלן: "האופנוע") במסגרת עבודתו כשליח בפיצרייה ברחוב יצחק שדה 21 בבתי ים (בשם "פיצה פיצה" או "פיצה ונטו" ולהלן גם: "הפיצרייה" או "העסק"). התובעים 2-3 הם הוריו ומטיבי נזקיו. רכב נהוג על ידי הנתבע 2, אשר השימוש בו היה מבוטח על ידי הנתבעת 3, פגע בו. לתובע נגרמה פגיעה רב מערכתית ופגיעת ראש קשה והוא נותר חסר הכרה למשך מספר שבועות לאחר התאונה. האופנוע היה באותה העת (ומיום 11.2.13) בבעלות הצד השלישי (להלן גם: "ליאב"), מעסיקו של התובע ומתיר השימוש, כנטען בכתב התביעה. אין חולק כי בעת התאונה האופנוע היה חסר ביטוח לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל – 1970.

14

2. התובענה כנגד הנתבעת 1 (להלן: "קרנית") מבוססת על הוראות סעיף 7א לחוק. התובענה כנגד הנתבעים 2-3 מבוססת על פקודת הנזיקין ועל טענת אשמו של הנתבע 2 בתאונה, ככל שלא תוכר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

- 1 עילתו של התובע לפי החוק. קרנית, מצדה, טוענת לזכות חזרה כלפי הצד השלישי על פי סעיף 9
2 לחוק, אם תקבע חבותה בהתאם לסעיף 7 לחוק. הדיון בתיק פוצל ופסק דין חלקי זה עוסק בנושא
3 החבות על פי החוק, לאחר שמיעת ראיות בנושא זה.
4
5 3. כתב התביעה הוגש ביום 7.9.15 וההודעה לצד שלישי הוגשה ביום 21.12.15. קרנית נתקלה בקושי
6 רב להמציא לצד השלישי את ההודעה ואת הזימונים לדיונים. בסופו של דבר הומצאו המסמכים
7 לצד השלישי וביום 5.12.17, לאחר שלא התייצב לדיון, הוצא כנגדו צו הבאה. כתב ההגנה מטעם
8 הצד השלישי הוגש רק ביום 7.5.18, לאחר שכבר נשמעו ונחקרו כל עדי התביעה. לבקשת הצד
9 השלישי ובהתאם להחלטה מיום 9.7.18 ניתנה לצד השלישי אפשרות לחקור שוב את התובע ואת
10 העדים מטעמו.
11
12 4. המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת זכאות התובע על פי סעיף 7 לחוק. סעיף זה קובע כי, על אף
13 הוראות סעיף 57(5) לחוק, לפיהן מי שנהג ברכב ללא ביטוח אינו זכאי לפיצוי לפי החוק, "מי שנפגע
14 כשנהג ברכב בהיתר מאת בעליו או מאת המחזיק בו, ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח, או
15 כשהביטוח אינו מכסה את שימושו ברכב, והוא לא ידע על כך ובנסיבות העניין גם לא סביר שיידע,
16 יהא זכאי לתבוע פיצויים מן הקרן". בעוד שהתובעים והנתבעים 2-3 טוענים להתקיימות כל תנאי
17 הסעיף, קרנית והצד השלישי, בהתבסס על גרסתו של הצד השלישי, טוענים כי לא כך הדבר.
18

הראיות

- 19
20
21 5. התובע ציין בתצהירו כי הוא שימש כשליח בפיצרייה שהייתה בבעלות הצד השלישי, אשר שכר אותו
22 לעבודה. השליחויות נעשו באמצעות שני אופנועים שהיו במקום. הוא שאל את הצד השלישי אם יש
23 לאופנועים ביטוח והצד השלישי השיב בחיוב. "בפיצה עבדתי בערך חודש. הייתי נוסע כל יום על
24 אחד מן האופנועים, להביא לליאב, לבקשתו, בצק מ"פרגו" בראשון לציון. בנוסף הייתי עושה
25 משלוחים של פיצה, ובזמן הפנוי הייתי מכין את הבצק במטבח. על האופנוע שבו נהגתי במועד
26 התאונה נסעתי מספר פעמים קודם לכן". אשר להעדר הביטוח לשימוש באופנוע ציין: "אם הייתי
27 יודע שאין ביטוח לאופנוע, לא הייתי נוסע עליו. לא הייתה לי כל סיבה לעשות זאת, מה גם שהיה
28 אופנוע נוסף בעסק. הנסיעה שבה נפגעת הייתה עבור ליאב, ובמסגרת העבודה, ולא הייתי מסכן
29 את עצמי". לגבי עובדים אחרים שיוכלו לתמוך בגרסתו ציין: "אני זוכר שהיה איתי שליח נוסף
30 בפיצה, אבל לצערי איני זוכר את שמו, ולכן לא הצלחתי לאתר אותו כדי להביאו לעדות".
31
32 6. התובע נחקר פעמיים. יש לציין כי יכולתו למסור עדות ולהשיב לשאלות הייתה מוגבלת לעיתים עקב
33 מצבו הרפואי, וגם תגובותיו לשאלות הושפעו לעיתים ממצבו הרפואי. עם זאת, אציין כבר עתה כי
34 עדותו הותירה רושם אמין וכן. בחקירתו הראשונה מיום 1.11.17 אישר כי באותה העת היה ברשותו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 אופנוע משלו. הוא לא הגיע עמו ביום התאונה לפיצרייה: "אחי הביא אותי והקטנוע היה אצל אבא"
2 (עמ' 7). הוא לא ידע להשיב לגבי פרטי הביטוח של הקטנוע שלו: "המפתחות היו אצל אבא. האופנוע
3 לא היה אצלי" (עמ' 8). אביו היה מטפל בחידוש הביטוח ו"כל חודש לילה לפני שנגמר לי הביטוח,
4 המפתחות היו אצל אבא" (שם). הוא לא זכר את מספר הרישוי של הקטנוע שלו (שם). התובע נשאל
5 לגבי גרסת הצד השלישי שנאמרה לחוקר קרנית, לפיה היה עליו לבצע השליחויות עבור הפיצרייה
6 באמצעות הקטנוע הפרטי שלו ולא באמצעות האופנוע של הצד השלישי והשיב: "זה לא נכון... הוא
7 לא אמר לי שלא היה ביטוח ואני לא גנבתי את האופנוע. הוא משקר בזה... הוא בחיים לא אמר לי
8 את זה. איך אני אקח פיצה? אין לי ארגז, איפה השתיה? איפה הפיצה? לחם שום? איפה כל זה?
9 אין לי ארגז. נו באמת, אתה עושה צחוק? איפה הוא? שהוא יבוא לפה ויגיד לי את זה בפנים.
10 בפנים" (עמ' 10). הוא ציין שעבדו בחנות הפיצה עוד "שני בנים שאני הייתי בקשר" אך את שמם
11 הוא אינו זוכר (עמ' 11). הוא נשאל אם ראה אי פעם תעודת ביטוח של האופנוע והשיב שאינו זוכר
12 (שם). ביטוח האופנוע האישי שלו חודש מידי חודש ובהתאם לתנאי תעודת הביטוח רק הוא רשאי
13 היה לנהוג בו (עמ' 12). לגבי האופנוע המעורב בתאונה השיב: "זה לא היה אופנוע של ליאב אלא של
14 העבודה. הוא אמר לי יש ביטוח...אני סמכתי עליו...זה אופנוע עבודה לא אופנוע שלי...הוא אמר
15 לי האופנוע של העבודה. אני סמכתי עליו" (שם). היו עוד עובדים שרכבו על האופנוע הזה אך הוא
16 לא מכיר אותם - "הם היו יותר בוגרים" (שם). הוא נשאל לגבי גרסת הצד השלישי לפיה לקח את
17 האופנוע של הצד השלישי כיון שהקטנוע שלו לא היה מבוטח באותו היום והשיב: "איך בלי רשות
18 אני אקח לו מפתח מהכיס ואעלה על האופנוע עם הקסדה שלו? גם בתאונה רואים את הקסדה.
19 אני לבשתי באותו יום את הקסדה של ליאב" (עמ' 13). הצד השלישי עצמו היה באותו היום בעסק
20 (שם). באופנוע של הצד השלישי, לעומת האופנוע האישי שלו, היה ארגז מתאים להובלת המוצרים
21 (עמ' 14). לגבי שני האופנועים שהיו לצד השלישי בחנות ציין כי "מה שהיה פנוי, נסעתי" (שם).
22 המפתחות של האופנועים היו "אצל ליאב. ליד הקופה אצלו...ליאב שם על המגש, הוא מוציא את
23 זה לדלפק והוא שם גם מפתחות" (שם).
24

25 7. התובע נחקר שנית, כאמור, לבקשת הצד השלישי, ביום 15.11.18. הוא נשאל שוב לגבי עריכת
26 הביטוח לאופנוע הפרטי שלו והשיב כי האופנוע היה ברשותו פחות מארבעה חודשים ועד אז היה
27 מבטחו בכל חודש, הוא בעצמו או אביו. ביום התאונה הסתיים הביטוח ולכן לא בא עמו לפיצרייה
28 (עמ' 28). אחיו חן הביא אותו ברכב (שם). בכל משמרת היו שני עובדים: "היה איתי תמיד עוד
29 מישהו, לא הייתי לבד" (עמ' 29). הוא ציין כי בעסק היו שני אופנועים, האחד בצבע אדום והשני
30 ככל הנראה סגול ו"אפשר היה להשתמש בשני האופנועים. אני מלאתי זלק בשניהם. גם
31 באדום...כל פעם התחלפתי עם שני האופנועים" (שם). על האופנוע שלו לא היה ארגז מעולם: "על
32 האופנוע שלי אסור היה לעשות משלוחים" (שם). הוא נשאל אם בדק שיש ביטוח לשני האופנועים
33 והשיב "ליאב אמר לי שיש ביטוח. סמכתי עליו. הוא אמר לי תהיה רגוע" (עמ' 30). המפתחות של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 האופנוע הפרטי שלו היו אצל אביו: "הכל היה אצל אבא, כי הוא עשה ביטוח" (שם). לעניין הקסדה
2 ציין כי ביום התאונה היה עם "הקסדה שלי הישנה כי עם החדשה אחיין שלי שיחק ושבר לי את
3 המשקף ובדיוק קרתה לי התאונה" (עמ' 31).

4
5 8. מטעם התובע העידו הגב' רחל אשכנזי, דודתו מצד אביו, והגב' גלית סיטבון, דודתו מצד אמו. גם
6 הן נחקרו פעמיים. ביום 1.11.17 ובפעם השניה, לבקשת הצד השלישי, ביום 15.11.18. הגב' אשכנזי
7 ציינה בתצהירה כי "כחודש לאחר התאונה יצרתי קשר עם ליאב ריבלין, מעסיקו של מאור בזמן
8 התאונה, כדי לקבל ממנו את תעודת ביטוח החובה של האופנוע שבו נהג מאור בתאונה, וזאת
9 בהמשך לבקשה של הביטוח הלאומי לקבלת פרטי הביטוח, וגם לבקשת חוקר המשטרה שהיה
10 אצלנו. התקשרתי למספר הנייד של ליאב בשעות הבוקר. ליאב ענה לי, ואמר שהפוליסה נמצאת
11 באופנוע, ולדעתו ייתכן שהמשטרה לקחה את כל הניירת מן האופנוע. אמרתי לו שגם החוקר
12 המשטרה מבקש לקבל את הביטוח, ואז השיב שהוא פנה לחברת הביטוח "הפול" כדי לקבל מהם
13 את הביטוח, אבל שהם בעייתיים, ומבקשים ממנו להגיע אליהם באופן אישי. הוא אמר שברגע
14 שישגי את תעודת הביטוח יעביר אותה אלי. מאחר שלא התרשמתי בשיחה שהוא דובר אמת,
15 פניתי בעצמי ישירות לחברת הביטוח, ושם אמרו לי, שהם יכולים למסור מידע רק לבעל האופנוע,
16 או שאני יכולה לבדוק זאת לבד באינטרנט. עשיתי זאת או באותו יום או למחרת, והוצאתי תדפיס
17 לפיו אין מידע על ביטוח כזה. זה היה ביום 10.2.15. ניסיתי אחר כך להשיג את ליאב טלפונית
18 מספר פעמים נוספות, ללא הצלחה...ברצוני לציין בנוסף, שבליל התאונה הייתי עם המשפחה
19 בטיפול נמרץ בבי"ח "איכילוב", כאשר ליאב הגיע לשם, הציג את עצמו...אחיו של מאור, רן, שאל
20 את ליאב, בנוכחותי, לגבי פרטי הביטוח של האופנוע, ואם דיווח כראוי על העסקתו של מאור,
21 וליאב אישר שהכל מדווח ומכוסה, ואין לנו מה לדאוג".

22
23 9. הגב' גלית סיטבון, ציינה בתצהירה כי "מאחר ואני עובדת בביטוח לאומי, וביקשתי לסייע למאור
24 ולהוריו במילוי הטופס הדרוש לתביעה בגין תאונת עבודה, הגעתי ביום 7.2.15 לחנות הפיצה שבה
25 עבד מאור, ברחוב יצחק שדה 21 בבת ים, על מנת להחתיים את מעסיקו, ליאב ריבלין, על הטופס
26 הרלוונטי. שני עובדים שהיו במקום קראו לליאב, שהיה עסוק כל הזמן בטלפון, ואני המתנתי לו
27 עד שהתפנה אלי. הצגתי את עצמי כדודתו של מאור, ושאני עובדת בביטוח לאומי, נתתי לו את
28 הטופס, והוא מילא בכתב ידו את הפרטים בחלק של המעסיק, וחתם עליו בפני, במקום המיועד
29 לכך...ביקשתי ממנו להוסיף גם חותמת של העסק, והוא אמר לי שאין לו חותמת. כמו כן שאלתי
30 את ליאב אם יש לו את תעודת הביטוח של האופנוע, והוא אמר לי שהכל היה באופנוע, ואין לו את
31 הפרטים. בכך הסתיימה שיחתנו, ולא היה לי כל מגע נוסף עם ליאב לאחר מכן. ברצוני להוסיף,
32 כי ליאב לא ציין בשום שלב שמאור נסע באופנוע ללא רשותו וגם לא כל הסתייגות אחרת בנוגע
33 לארוע התאונה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

- 1
2 10. לתצהירה צורף טופס מלא וחתום של "תביעה לתשלום דמי פגיעה והודעה על פגיעה בעבודה".
3 בטופס מולאו פרטי התובע ופרטי התאונה וכן מספר סעיפים בכתב יד המיועדים למילוי על ידי
4 המעסיק: סעיף 2 – פרטי מקום העבודה ("פיצה פיצה", יצחק שדה 21 בת ים); סעיף 13 – פרטי
5 המעסיק והשכר (נרשם כי מועד תחילת העבודה הוא 1.1.15, המעסיק – "פיצה פיצה", מס' תיק
6 ניכויים 926537630, שכר 17.47 ₪ לשעה); סעיף 14 - פרטים לגבי ימי מחלה צבורים (צוין כי לא
7 נצברו ימי מחלה) וסעיף 15 – הצהרת המעסיק וחתמתו. בסעיף זה נרשם כי החתום מטה מאשר
8 כי "הפרטים שמסר העובד ומסרנו אנו בטופס התביעה הם נכונים לפי מיטב ידיעתנו". צוין כי
9 ניתן לפרט הסתייגויות אך לא פורטה כל הסתייגות. שם החותם שנרשם בטופס הוא: "ליאב ריבלין"
10 בצרוף התאריך 7.2.15. כל הסעיפים האמורים נרשמו באותו כתב היד.
- 11
12 11. בחקירתה הראשונה פירטה הגב' סיטבון אלו סעיפים מילאה בכתב ידה ואלו סעיפים מילא ליאב
13 בכתב ידו, הם הסעיפים המיועדים למילוי על ידי המעסיק. היא נשאלה כיצד זיהתה את ליאב
14 והשיבה: "חברים של מאור עבדו שם, שאלתי אותם אם הם מכירים את מאור, אמרו כן כן. ביקשתי
15 את בעל הבית, קראו לו, הוא היה עסוק, המתנתי עד שהתפנה אלי...אני ראיתי תעודת זהות. הוא
16 הביא לי את תעודת הזהות שלו". בחקירתה השנייה ציינה כי כאשר הגיעה לפיצרייה היו בעסק שני
17 עובדים והיא שאלה "מי זה ליאב. הוא היה בחוץ, התווכח עם מישהו בטלפון, המתנתי לו רבע
18 שעה. כשהוא נכנס, הבאתי לו את הטופס, ביקשתי חותמת של העסק והוא אמר שאין לו חותמת"
19 (עמ' 32).
- 20
21 12. גרסת הצד השלישי בכתב ההגנה שהגיש באמצעות בא כוחו לאחר שמיעת פרשת התביעה, כאמור,
22 מבוססת על שתי טענות. האחת, כי הוא כלל לא היה בעל הפיצרייה אלא רק מנהל משמרת. השנייה,
23 כי כיון שהאופנוע היה ללא ביטוח (ביטוחו הופסק בשל גניבתו), הוא אסר לעשות בו שימוש והיה
24 על התובע להשתמש באופנוע האישי שלו לצורך בצוע השליחויות בעסק. השימוש שנעשה על ידי
25 התובע ביום התאונה היה ללא היתר ולא מתקיימים התנאים הנדרשים בסעיף 7א לחוק.
- 26
27 13. ביום 28.5.18 התייצב הצד השלישי לדיון והעיד כך: "לא מדובר בעסק שלי, אני עבדתי שם כאחראי
28 משמרת. הקטנוע היה אישי שלי, שאף אחד לא היה רשאי לנהוג עליו. זה אופנוע שהיה מוכרז
29 כגנוב כמה חודשים לפני כן והוחזר לי על ידי המשטרה. הוא לא היה שמיש, איש לא נסע עליו
30 ולאף אחד לא היה אישור לנסוע עליו. מאור עבד בפיצרייה בדיוק כמוני בתור שליח עם אופנוע
31 שלו. זה גם היה הסיכום, שהוא יגיע עם האופנוע שלו ובאותו יום הוא הגיע גם עם האופנוע שלו
32 לעבודה. אני הייתי עם הרכב האישי שלי ולא הייתי בפיצרייה. גם המפתח לא היה נגיש לאף אחד,
33 הוא היה זרוק מתחת לקופה, על מדף, שם הוא היה נמצא. לא הייתה שום הרשאה או נתתי הוראה
34 לצאת עם הקטנוע הזה, בטח שלא אני ולא אף אחד אחר" (עמ' 24). הוא נשאל מדוע התחמק מלקבל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 מסמכים בתיק והשיב "פשטתי רגל לפני 3 שנים והוטרדתי על ידי נושים" (עמ' 25). הוא נשאל
2 מיהו בעל העסק, אם הוא עצמו אינו בעל העסק והשיב: "אני לא זוכר את השם שלו, אני עבדתי
3 שם שלושה חודשים בערך, משהו כזה" (עמ' 26). הוא לא קיבל תלושי שכר (עמ' 27). הוא נשאל
4 מדוע האופנוע שלו היה בעסק והשיב: "כי לא היה לי איפה לשים אותו...האופנוע עמד שם כי זה
5 המקום שהיה לי לאחסן אותו כמו עוד שקיות בגדים שאחסנתי שם. כמו שצינתי פשטתי את
6 הרגל...הייתי בתקופה רגישה בחיים" (שם). הוא נשאל אם היה לו אופנוע נוסף והשיב בשלילה
7 (שם). לאחר מכן הוסיף: "היה אופנוע שעוקל הרבה לפני כן" (עמ' 28). הוא נשאל מאין ידע מהם
8 תנאי ההעסקה של התובע והשיב: "אני הייתי אחראי משמרת. אני לא דיברתי על תנאי
9 העסקה...אמרו לי שהוא משתמש באופנוע שלו. כל אחד מהעובדים עבד עם האופנוע שלו" (שם).
10 הוא נשאל מדוע היה לאופנוע שלו ארגז להובלת מגשי פיצות והשיב: "כי זה היה אופנוע שהיה
11 שייך לי שנים לפני כן והוא שימש אותי למשלוחים כשאני הייתי בעל פיצרייה...אני לא זוכר
12 תאריכים, זה היה הרבה לפני כן...אני חוזר, זה אופנוע שאוחסן שם ללא כל שימוש" (שם). תפקידו
13 כאחראי משמרת היה "לראות שהעבודה מתקתקת, שמכינים את הפיצות כמו שצריך, שעונים
14 לטלפונים ויוצאים למשלוחים" (שם).
15

16 14. הצד השלישי לא זכר שלאחר התאונה הגיעה למקום גב' סיטבון וביקשה ממנו לחתום על טופס
17 התביעה למוסד לביטוח לאומי (עמ' 29). לאחר שהטופס הוצג לו השיב כי החתימה אינה חתימתו,
18 אם כי חלקים מכתב היד בטופס נראים כשלו (שם). הוא נשאל מדוע מילא וחתם על הטופס אם אינו
19 המעביד והשיב: "אני לא יודע שהביאו לי טופס לחתום, אני גם לא זוכר מה היה בדיעבד בשנת
20 2015, אני גם לא רשמתי שם שאני בעל העסק ואני גם לא יודע מי מילא את זה...אני לא יודע מי
21 הביא את זה ואני לא יודע מתי הביאו את זה" (שם). הוא נשאל כיצד הגיע האופנוע לעסק והשיב:
22 "הביאו אותו בגרר, בעגלה...אני לא זוכר תאריך" (עמ' 31). הוא התחיל לעבוד בפיצרייה כחודשיים
23 שלושה לפני התאונה, ולאחר "שבועיים שלושה בערך" הביא את האופנוע למקום מתל מונד מ"גינה
24 של חבר" (שם). האופנוע "לא נסע תקופה מאוד ארוכה. הוא נגנב לפני כן כמו שאמרתי", אך הוא
25 אינו זוכר כמה זמן לפני התאונה (עמ' 31). "לא המשכתי לבטח אותו אחרי שהוא נגנב", בעוד שלפני
26 הגניבה הוא היה מבוטח (שם). הוא נשאל כיצד אמור היה התובע לבצע שליחויות ללא ארגז מתאים
27 והשיב: "כמו שהוא עשה לפני...הוא עבד שם כמה ימים לפני התאונה עם האופנוע שלו ולא היה
28 לו ארגז...יש תיק שהוא שם מאחורה. הוא שם תיק על האופנוע שלו. זה מה שהוא עשה" (עמ'
29 32). הוא לא הגיש תלונה על השימוש באופנוע ללא רשות (שם). המפתחות של האופנוע היו "מתחת
30 לקופה", כאשר לכל עובד בעסק הייתה גישה למקום (עמ' 33). הוא נשאל מדוע לא החביא את
31 המפתחות או לקח אותם עמו כדי שלא ייעשה שימוש באופנוע והשיב: "מישהו חשב שייקחו אופנוע
32 שלא שייך לאף אחד וישתמשו בו?...אף אחד לא היה אמור לנגוע בזה. זה לא היה במקום נגיש
33 לכל אחד...למה לשים את המפתח בכיס אם אני לא משתמש בו? (שם).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

- 1
- 2 15. הצד השלישי הופנה לשיחת טלפון שערך עמו חוקר קרנית ביום 18.4.15 והוקלטה. הצד השלישי
- 3 זיהה את קולו בהקלטה. בשיחה זו נשאל הצד השלישי כמה זמן עבד אצלו התובע והשיב:
- 4 "חודש...פחות אפילו". בהמשך ציין: "הוא לא היה אמור בכלל לעלות על הקטנוע הזה, הוא אמור
- 5 לעבוד עם הקטנוע שלו הפרטי, זה היה ההגדרה שלו עובד עם הרכב שלו מהתחלה...לא יודע למה
- 6 עלה על הקטנוע הזה אבל הוא לא אמור לעלות על הקטנוע הזה, הוא ידע שהוא בא לעבוד עם
- 7 האופנוע שלו". בהמשך נשאל אם מדובר בשימוש שאינו ברשות והשיב: "אל תתפוס אותי הוא לא
- 8 גנב אותו...שימוש הוא היה צריך לעשות עם הקטנוע שלו". הוא נשאל אם זו הפעם הראשונה בה
- 9 התובע עלה על האופנוע המעורב בתאונה והשיב "באמת שאני לא יודע, אני צריך לבדוק את
- 10 זה...הקטנוע הזה היה למכירה בכלל...ולכן הבאתי שליחים פרטיים". הוא טען כי הוסבר לתובע
- 11 שהאופנוע הוא ללא ביטוח "ואז הוא אמר לי שגם האופנוע שלו בלי ביטוח הפרטי". הוא נשאל שוב
- 12 אם הוסבר לתובע "כבר ביום הראשון" שהאופנוע הוא ללא ביטוח והשיב: "לא, הוא לא אמור לעלות
- 13 עליו בכלל...הוא יודע מראש הוא בא לעבוד ואך ורק, אתה יודע היו לי שם שליחים בלי סוף שרצו
- 14 לעבוד, לא לקחתי אנשים כאלה לעבוד כי אני...הוא קטנוע שהיה למכירה...אני לא יודע אם הוא
- 15 ידע שעומד למכירה...הקטנוע הזה פורסם למכירה ובוודאי שהוא עמד בחוץ ואף אחד לא נסע
- 16 עליו". כאשר התובע לקח את האופנוע הצד השלישי לא היה במקום: "אני הייתי בנסיעה עם הרכב
- 17 שלי...יכול להיות שהוא הבין שהאופנוע שלו בלי ביטוח, אז הוא עלה...אני לא הייתי שם". כאשר
- 18 נשאל שוב אם אמר לכל השליחים שהם לא מורשים לרכוב על האופנוע שלו כי הוא ללא ביטוח
- 19 ומועמד למכירה השיב: "עוד פעם אני אדייק, לא אמרתי שהוא מועמד למכירה הם לא צריכים
- 20 לדעת מה עומד או מה לא...אני אמרתי בפירוש האופנוע הזה אין לו ביטוח ולא עולים עליו, בגלל
- 21 זה אני עושה עם האוטו שלי ולכן גם חיפשתי אנשים עם קטנוע פרטי".
- 22
- 23 16. הצד השלישי נשאל שוב בחקירתו מדוע האופנוע לא היה מבוטח והשיב: "האופנוע לא היה מבוטח
- 24 כי הוא נגנב לפני כן ולא היה שמיש, אז לא ביטחתי אותו שוב" (עמ' 34). הוא לא היה שמיש "כי
- 25 לא נסעו עליו" ולא בשל בעיה טכנית כלשהי (שם). הוא הופנה לשיחתו עם החוקר בה אמר כי
- 26 לאופנוע לא היה ביטוח כיון שרצה למכור אותו והשיב: "מאד יכול להיות...זה לא סותר אחד את
- 27 השני. אם אני אומר שאני בפשיטת רגל ואין לי איפה לשים את האופנוע ואחרי שהוא נגנב לא
- 28 המשכתי את הביטוח, אני בתקופה כלכלית מאד קשה, רציתי למכור אותו, זה נכון. אין פה משהו
- 29 סותר" (שם). הוא נשאל אם התובע ידע על כך שאין ביטוח לאופנוע, כפי שאמר לחוקר, והשיב: "אם
- 30 אמרתי ככה סימן שכן. אני לא זוכר מה אמרתי שנתיים אחורה. אם האופנוע עומד בצד כנראה
- 31 שיודעים שאין ביטוח. אני משער כך...אני לא זוכר אם הייתה לנו שיחה או לא בקשר לביטוח של
- 32 האופנוע. האופנוע לא קשור לעבודה" (שם). הוא ציין כי לו עצמו אין רישיון לנהוג אופנוע: "האופנוע
- 33 היה מבוטח כל עוד היה לי עסק שלי, ברגע שהעסק לא קיים, לא הייתי צריך את האופנוע ולכן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

- 1 הוא לא היה שמיש, לא היה לי צורך בו" (עמ' 35). הוא נשאל אם היו מקרים קודמים בהם התובע
2 רכב על האופנוע הזה והשיב שהוא לא מכיר: "הוא לא אמור לנסוע. אין מקרה כזה" (שם). הוא אינו
3 זוכר שיחה עם משפחתו של התובע ביום התאונה לגבי הביטוח וגם לא פנייה של דודתו הגב' סיטבון
4 בנושא תעודת הביטוח (עמ' 36). האופנוע נרכש על ידו כדי לשמש למשלוחים בעסק פיצה שהיה לו
5 בשם "פיצה בר" כשלוש שנים לפני כן. הוא אישר כי שמו של העסק בו עבד התובע בעת הארוע היה
6 "פיצה פיצה" או "פיצה ונטו" (עמ' 38). הוא נשאל מדוע החזיק את האופנוע ולא מכר אותו, שהרי
7 היה בהליכי פשיטת רגל, היה חסר רישיון לנהוג אופנוע והפיצרייה לא הייתה בבעלותו – והשיב –
8 "אני לא זוכר מתי קניתי את האופנוע, כשהיה לי את הפיצרייה לשליחים במקום העבודה, זה
9 בכלל לא היה באזור הזה. ניסיתי למכור את האופנוע ולא ממש הצלחתי. הסגירה של הפיצה לא
10 עברו שלוש שנים מאז. ניסיתי למכור אותו... לי אישית בעבר הייתה פיצרייה בערך כשלוש שנים
11 קודם, לא שלוש שנים אחורה מהמקרה המדובר. אני הייתי בעלים בפיצרייה במהלך שלוש שנים.
12 אני לא זוכר עד מתי. בתקופת צו הכינוס שלי סגרתי אותה ואפשר לראות מתי האופנועים נקנו
13 ולהבין שזה לא היה שלוש שנים אחורה" (שם).
14
15 17. הוא טען כי ניסה למכור את האופנוע ללא הצלחה במהלך מספר חודשים: "פרסמתי אותו, שאלתי
16 אנשים, ולא הצלחתי למכור" (שם). הוא חזר וטען כי אינו זוכר כל פרט לגבי הבעלים של הפיצרייה:
17 "לא זוכר. ראיתי אותו אולי רק פעמיים" (שם). לשאלה אם היה שכיר בעסק אם לאו השיב: "עבדתי
18 שם" (שם). לשאלה אם קיבל תשלום או עבד בחינם השיב: "לא היו לי תלושי משכורת" (שם).
19 לשאלה אם קיבל תשלום כלשהו השיב: "לא. אכלתי שם והחזרתי חוב למי שהייתי חייב לו כסף
20 מהעבר. אני לא יודע מי הבעלים כי הכניסו אותי לעבוד. הייתי בבלגן ומסובך בשוק האפור...היו
21 עלי איומים והכניסו אותי לשם כדי שאסגור חובות. אני הייתי אחראי משמרת. היה בעל עסק
22 שהיה מגיע לשם. אם אני אחראי משמרת אני דואג להכל, אבל אני לא בעל העסק. אני לא משלם
23 לספקים ולא עושה דברים הקשורים בבעל העסק" (עמ' 39). לא היה אחראי משמרת מלבדו: "היה
24 מישהו שבא לאסוף את הכסף פעם ביום" (שם). הוא נשאל כיצד יתר העובדים בעסק קיבלו שכר
25 והשיב: "אני לא יודע" (שם). לגבי טופס התביעה למוסד לביטוח לאומי, עליו חתם כמעביד, ציין:
26 "קודם כל לא הבנתי את זה, ייתכן שאם הייתי מבין את זה באותה סיטואציה, אם הייתי מבין לא
27 הייתי ממלא. בטח לא בסיטואציה כזו כשבאים אליך וכן אדם שוכב בבי"ח" (שם). הוא נשאל כיצד
28 מספר תיק הניכויים שלו נרשם על גבי הטופס והשיב: "תיק הניכויים שלי היה סגור כבר, שנים
29 סגרתי את העסק. אני לא יודע אם זה המס' תיק ניכויים שלי...אני לא זוכר אם אני כתבתי את
30 מס' תיק הניכויים הזה, אני לא זוכר את מס' תיק הניכויים ולא יודע מתי נסגר. אני יודע בוודאות
31 שאני לא הייתי המעביד שם והעסק לא שלי" (שם). הוא ציין כי ביום 23 במאי 2018, מספר ימים
32 לפני מועד עדותו בבית המשפט, "פתחתי עוסק מורשה, ושבתאי לפתוח רשום שם פיצה פיצה,
33 אמרתי שאני בכלל לא עוסק בפיצה אלא בתיירות. אז אני בא להראות שאין קשר בין הכתוב שם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

- 1 למה שעוסק בפועל. היה את העסק בתל מונד שנסגר ברגע שפשטתי רגל...אני לא יודע מתי נסגר,
2 אני יודע שלא הייתי עצמאי בתקופה הזו" (עמ' 40). את הבגדים שלו אחסן בפיצרייה ב"פיילה
3 מתחת לתנור, בשקית שחורה, שם עמדו הבגדים שלי" (עמ' 42). לגבי המדף עליו הניח את מפתחות
4 הקטנוע ציין: "כל מי שעובד בפיצרייה יכול להגיע לאחרי הדלפק ולקוחות לא יכלו להגיע לשם"
5 (עמ' 42).
6
7 18. הושמעה לצד השלישי הקלטה נוספת, של שיחת חוקר הנתבעת 3 עמו מיום 5.7.16. הצד השלישי
8 זיהה את קולו בהקלטה. בהקלטה לא הכחיש הצד השלישי כי העסק היה שלו וכי העובדים בעסק
9 היו עובדים שלו. הוא נשאל בשיחה: "האופנועים שלך היו מבוטחים שמה" והשיב בחיוב, לאחר
10 מכן השיב "לא זוכר מה היה שמה". הוא ציין כי לא חתם על טפסים לגבי תאונת עבודה וכן "זה לא
11 היה גם תוך כדי עבודה, הוא היה אמור לעבוד עם האופנוע שלו". הוא נשאל אם "אתם הייתם
12 חברה בע"מ או שאתה עוסק מורשה" והשיב "חברה בע"מ" שנקראה "פיצה פיצה". החוקר הסביר
13 לו כי "יש תביעה של העובד שלך שהגיש" והצד השלישי השיב: "העובד שלי שהגיש תשאל אותו,
14 מה אתה שואל אותי". החוקר ציין "אני שואל אותך בתור המעסיק" והצד השלישי השיב: "אין לי
15 מושג מה...מה נהיה איתו מה הוא הגיש, אתה רוצה לשלוח לי את התביעה אני אגיב לך בכיף".
16 הוא נשאל אם היה לו סוכן ביטוח והשיב "אני לא יודע לגבי הביטוחים של העובדים". לגבי ביטוח
17 האופנועים ציין: "אני או אחד העובדים היה עושה את זה". כאשר נשאל מי מהעובדים השיב "אני
18 לא זוכר את השם, היו לי הרבה עובדים". הוא נשאל כמה אופנועים היו לו והשיב "שניים". לאחר
19 מכן שאל אותו החוקר אם הוא יודע ש"לא היה לך ביטוח בפול" והשיב: "לא. אין לי מושג שלא
20 היה לי ביטוח בפול".
21
22 19. הצד השלישי התייחס בחקירתו בבית המשפט לשיחה זו וציין: "ניהלתי שיחה כשאני לא מכיר בן
23 אדם, ונתתי תשובות שאני שולף אותן ולא באמת עונה לו" (עמ' 43). הוא אישר כי הוא היה מוסמך
24 לקבל או לפטר עובדים וכן "רשמתי את השעות בסוף כל חודש והעברתי הלאה למי שבא לקחת
25 את הדברים פעם בחודש. את שעות העבודה והקבלות שהיו. היה בא המעסיק או מישהו
26 מטעמו...אני הייתי שם כחודשיים" (עמ' 44).
27
28 20. נפרט מספר מסמכים נוספים שהוגשו לתיק. בהתאם לדו"ח רציפות זכויות במוסד לביטוח לאומי
29 של הצד השלישי – בשנים 2014 ו- 2015 היה הצד השלישי רשום כעצמאי. מספר תיק הניכויים שלו
30 הוא 92653763000 – זהו המספר שנרשם בטופס התביעה שהוגש למוסד לביטוח לאומי לגבי
31 התאונה. בהתאם למסמכים שהוגשו מהמוסד לביטוח לאומי – הצד השלישי דיווח למוסד לביטוח
32 לאומי ביום 8.2.15, למחרת היום בו נפגשה עמו הגב' סיטבון, כי הוא העסיק בינואר 2015 שני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 עובדים ובגנים שילם דמי ביטוח לאומי: אוריבי ניסים (13 ימים, שכר מדווה בסך 2580 ₪) והתובע
2 (7 ימים, שכר מדווה בסך 657 ₪).

3
4 21. הוגשו פרטי ההיסטוריה הביטוחית של האופנוע ב"פול": האופנוע היה מבוטח בין התאריכים
5 13.2.14 ועד 13.2.14 על שם הצד השלישי ובין התאריכים 10.4.14 ועד 16.4.14 (7 ימים בלבד) על
6 שם "פיצה פיצה" (מספר העוסק המורשה בפוליסה הוא מספר תעודת הזהות של הצד השלישי
7 והכתובת היא אותה הכתובת בשתי הפוליסות, השקד 2, תל מונד).

8
9 22. גם פרטי ההיסטוריה הביטוחית של האופנוע הפרטי של התובע ב"פול" הוגשו – האופנוע היה מבוטח
10 באופן רצוף לתקופות בנות חודש כל אחת בפוליסה על שם התובע ואביו כאפטרופסו, כל פעם עבור
11 נהג נקוב בשם (התובע עצמו): 4.9.14 – 3.10.14 (שולם ביום 4.9.14); 5.10.14 – 4.11.14 (שולם ביום
12 7.10.14); 5.11.14 – 4.12.14 (שולם ביום 5.11.14); 8.12.14 – 7.1.15 (שולם ביום 9.12.14). פוליסה
13 שהייתה אמורה להתחדש ביום התאונה, לתקופה 8.1.15 – 7.2.15 - לא שולמה.

14
15 23. הצד השלישי צירף "אישור בדבר הגשת תלונה" לגבי האופנוע. מדובר בתלונה שהגיש הצד השלישי
16 לגבי גניבה ביום 23.6.14. התלונה הייתה לגבי "איומים" וכך "נטילת נכסים לשם סחיטה". לפי
17 הדיווח האופנוע הוחזר לבעלים, הוא הצד השלישי, יום אחד לאחר מכן, ביום 24.6.14, כששה
18 חודשים וחצי לפני התאונה. עוד צירף הצד השלישי מספר מסמכים מרשות המסים - משרדי מע"מ,
19 מהם עולה כי בשנים 2013-2014 ו 2018 דיווח הצד השלישי על עסקאות חייבות במס ובשנים
20 2015-2017 לא דווחו על ידו עסקאות חייבות.

טענות הצדדים

21
22
23
24 24. התובעים טוענים בסיכומיהם כי למרות שהתובע אדיש לשאלה מי ישלם לו פיצויים ואין לו אינטרס
25 להטיל אחריות דווקא על קרנית, שהרי הוא עשוי אף לקבל פיצוי גבוה יותר מהנתבעים 2-3, הרי
26 שנוכח הראיות בתיק - האחריות לפיצויו מוטלת על קרנית בהתאם להוראות סעיף 7א לחוק. התובע
27 הקפיד לעשות שימוש רק באופנוע מבוטח כדין כפי שניתן ללמוד מהעובדה שהקפיד לבטח את
28 האופנוע הפרטי שלו באופן רציף ולא לעשות בו שימוש בהעדר ביטוח. עדות התובע כי לא נאמר לו
29 שהאופנוע חסר ביטוח ושאלו לעשות בו שימוש - לא נסתרה והיא אף נתמכת במסמכים ובעדויות
30 הנוספות שנשמעו. אין לקבל עדותו של הצד השלישי. מדובר במי שכנגדו עומדת תביעת חזרה של
31 קרנית בסכום גבוה מאד וברי שהוא יעשה הכול כדי לחלץ עצמו מתביעה זו, ובכלל זה אמירת
32 שקרים. התובעים מפנים ל"מסכת התלאות" שעברה קרנית במטרה להמציא לו את ההודעה לצד
33 שלישי ואת הזימון לדיון, כאשר ב"כ קרנית טען שהצד השלישי עושה הכל כדי להתחמק ממסירה,
34 לרבות התחזות לאדם אחר. גרסתו של הצד השלישי מופרכת ומשוללת היגיון. מעבר לכך שמדובר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

- 1 בעדות יחידה ללא סיוע, הרי שהיא עומדת בסתירה גמורה למסמכים שהוגשו, להיגיון, לשכל הישר
2 ואף לאמרות שלו עצמו בשיחות עם חוקרים שונים. טענתו השקרית של הצד השלישי כי הוא לא
3 היה כלל בעל הפיצרייה ומעסיקו של התובע, טענה הנסתרת באמצעות ראיות אחרות, מוסיפה נדבך
4 נוסף וחשוב לחוסר מהימנותו. אשר לשאלת ההיתר לתובע לנהוג באופנוע – הרי שקיימת חזקה
5 בדבר נהיגה ברשות והטוען לשימוש ללא רשות עליו נטל ההוכחה. במקרה דנן, לא נסתרה חזקת
6 השימוש ברשות. מעבר לכך, גם לגרסת הצד השלישי, הוא הותיר את מפתחות האופנוע במקום נגיש
7 לעובדי הפיצרייה ולא נקט אמצעים כלשהם כדי למנוע גישה אליהם, וממילא יש לראות בכך היתר
8 מכללא לשימוש באופנוע. התובעים מציינים כי עד היום לא ראה הצד השלישי לנכון להגיש תלונה
9 כלשהי כנגד התובע בגין שימוש ללא רשות באופנוע. אשר לידיעת התובע כי האופנוע היה חסר ביטוח
10 – גם לפי עדות הצד השלישי עצמו הוא לא זכר אם עובדה זו נאמרה לתובע. ועוד יותר מכך, הוא
11 עצמו מסר לגב' אשכנזי ולגב' סיטבון כי היה לאופנוע ביטוח כדין. גם ההיגיון מביא לכך שהתובע
12 לא ידע שהאופנוע חסר ביטוח שהרי התאונה ארעה עת היה בדרכו לבצע שליחות במסגרת עבודתו
13 בפיצרייה ואין כל סיבה ש"יגנוב" לצורך כך אופנוע שאינו מבוטח. אשר לסבירות אי הידיעה –
14 מדובר בנער כבן 16.5, שהחל עבודתו כשליח בפיצרייה כחודש לפני התאונה. לא הייתה לו כל סיבה
15 לחשוב כי האופנוע לא מבוטח, במיוחד שנעשה באופנוע שימוש שבשגרה על ידי כל השליחים בעסק.
16 התובע פעל בתום לב ואי ידיעתו לגבי היות האופנוע חסר ביטוח היא סבירה.
17
- 18 25. קרנית טוענת בסיכומיה כי עדות התובע היא עדות יחידה של בעל דין שלא הובא לה סיוע. קרנית
19 טוענת כי לפי עדות הצד השלישי, בעל האופנוע, התובע נהג האופנוע ללא רשות ולכן דין תביעתו
20 כנגדה להידחות. הצד השלישי אמר דברים דומים לחוקר באפריל 2015, שלושה חודשים לאחר
21 התאונה. קרנית טוענת כי מחקירותיה עלה כי הצד השלישי מסובך כלכלית ונמלט מנושים, מרבה
22 להחליף דירות ולא עונה למספרי טלפון לא מוכרים. מכאן חיזוק לטענתו כי רצה לאחסן את
23 האופנוע ולמכור אותו. נטען כי היה על התובע לזמן עדים נוספים, כמו עובדים מהפיצרייה, או אחיו
24 אשר הסיע אותו לפיצרייה באותו הערב, כדי שיתמכו בגרסתו.
25
- 26 26. הנתבעים 2-3 מצטרפים לטענות התובעים ומוסיפים כי טענת הצד השלישי לפיה נסיעת התובע
27 באופנוע לצורך בצוע שליחות פיצה במסגרת עבודתו בעסק הייתה ללא היתר היא טענה מופרכת על
28 פניה. גם טענת הצד השלישי כי התובע ידע שלאופנוע אין ביטוח אינה נכונה על פניה וסותרת אמירות
29 הצד השלישי לחוקר הנתבעים ולשתי דודותיו של התובע. משהתובע לא ידע שאין לאופנוע ביטוח,
30 ברור הוא, על פי הפסיקה, שלא היה עליו לדעת זאת כמתחייב מקיומם של יחסי עובד מעביד בינו
31 לבין הצד השלישי. טענת הצד השלישי כי לא היה מעבידו של התובע, שהועלתה לראשונה בכתב
32 ההגנה של הצד השלישי, מצביעה על חוסר מהימנות עדותו כולה. הצד השלישי היה רשום במוסד
33 לביטוח לאומי כעצמאי במועדים הרלוונטיים, חתם על טופס ההודעה למוסד לביטוח לאומי בו מלא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 פרטיו כמעסיק, ודווח למוסד לביטוח לאומי כמעסיקו של התובע בחודש התאונה. נוסף על כך, היה
2 הצד השלישי בקיא בפרטי העסקתו של התובע ואלו סוכמו על ידו. גם מדבריו לחוקר הנתבעים עולה
3 כי הוא היה מעסיקו של התובע. אף ביתר טענות הצד השלישי אין ממש.
4
5 27. הצד השלישי חוזר בסיכומיו על גרסתו כפי שנרשמה בכתב ההגנה וכפי שפירט בעדותו: הוא לא היה
6 בעל הפיצרייה אלא רק עבד בה, האופנוע נגנב ולכן הופסק ביטוחו, לאחר שהחזר האופנוע לא חודש
7 הביטוח, הוא יועד למכירה ולכן הוא אסר לעשות בו שימוש, התובע ידע על כך ועשה בו שימוש בעת
8 התאונה ללא היתר. התובע היה אמור לעשות שימוש באופנוע הפרטי שלו לצרכי השליחויות
9 בפיצרייה וכך סוכם עמו. לפיכך לא מתקיימות הוראות סעיף 7א לחוק. על התובע היה להביא עדים,
10 כמו בני משפחתו או עובדים אחרים בעסק, כדי לתמוך בגרסתו. משלא עשה כן יש לזקוף זאת
11 לחובתו. הצד השלישי מפנה לסתירה בעדות התובע לגבי הקסדה שחבש באותו היום – תחילה אמר
12 שזו הייתה הקסדה של ליאב ולאחר מכן אמר שזו הייתה קסדה ישנה שלו. עוד טוען הצד השלישי
13 כי במועד הארוע לא היו בעסק שני אופנועים כיון שאחד מהם עוקל מספר חודשים לפני כן. הצד
14 השלישי טוען כי ביום התאונה עדיין לא חודש הביטוח לאופנועו הפרטי של התובע ולכן הוא נטל
15 את האופנוע של הצד השלישי ללא רשות. עוד טוען הצד השלישי כי אין לתת אמון בעדויות הגב'
16 אשכנזי והגב' סיטבון.
17

דיון והכרעה

18
19
20 28. סעיף 7א לחוק מוציא מכלל משוללי הזכויות את הנוהג הלא מבוטח, אשר השתמש ברכב בהיתר מן
21 הבעלים או המחזיק, כשהוא חף מידיעה בדבר העדר הכיסוי הביטוחי. הטעמים המשתקפים בסעיף
22 7 לחוק, לאמור, שלילת הזכאות לפיצויים מטעמים שבתקנת הציבור, המשולבים בשיקולים של
23 הרתעה כנגד התנהגות פסולה, הם שעומדים גם מאחרי הוראת סעיף 7א לחוק. השאלה אותה יש
24 לבחון, כאשר מתבקשת החלת סעיף 7א היא, האם דבק בנוהג אותו רבב מוסרי שתקנת הציבור
25 מבקשת למנעו. תכלית ההוראה היא תכלית של צדק: הימנעות משלילת הפיצוי מאדם תם לב, אשר
26 נהג בהיתר, מבלי שהוא, או אדם סביר במקומו, ידע או היה צריך לדעת שאין בנמצא ביטוח תקף.
27 שלושה הם התנאים אותם על הטוען להחלת סעיף 7א להוכיח: הראשון, נהיגה בהיתר של הבעלים
28 או של המחזיק. השני, העדר ידיעה על העדר הכיסוי הביטוחי. השלישי, ככל שלא הייתה ידיעה
29 בפועל – סבירות אי הידיעה. המבחן לקביעה אם אי הידיעה של המשתמש היא סבירה הוא מבחן
30 מעורב, בו משמשים יסודות אובייקטיביים וסובייקטיביים, המתחשבים בצדדים עצמם, התנהגותם
31 ונסיבות השימוש ברכב. הסעיף מדבר בלשון כללית של סבירות, ויישומו בכל מקרה ומקרה הוא,
32 כאמור, תלוי נסיבות. נסיבות רלוונטיות הן יחסי קרבה מיוחדים בין הנוהג לבין מתיר השימוש
33 ברכב. אחד המקרים בהם עשוי בית המשפט לקבוע כי אי הידיעה ואי הבירור אודות העדר הביטוח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 היו בגדר הסביר הוא המקרה של יחסי עובד מעביד. קיומם של יחסי עובד מעביד מקים חזקה או
2 הנחה בדבר סבירות ההימנעות מלחקור ולדרוש באשר לקיומו של ביטוח תקף המכסה את השימוש
3 ברכב (ראה: אליעזר ריבלין **תאונות הדרכים – תחולת החוק, סדרי דין וחשוב הפיצויים**, 527-524
4 (מהדורה רביעית, 2012); יצחק אנגלרד **פיצויים לנפגעי תאונות דרכים**, 251-248 (מהדורה רביעית,
5 2013); רע"א 6825/01 **שלום נ' שריקי** (18.12.01); ע"א 1777/03 **קרנית נ' אגמי ואח'** (4.7.05); ע"א
6 8380/03 **קרנית נ' עבדאלולי** (8.12.05); רע"א 9478/12 **קרנית נ' איי.אי.גי חברה לביטוח בע"מ**
7 ((24.1.13)).
8

9 29. בחנתי את הראיות ואת טענות הצדדים. אני סבורה כי במקרה זה מדובר בתובע תם לב אשר זכאי
10 להגנת סעיף 7 לחוק. מדובר במי שנהג בהיתר במסגרת עבודתו ברכב מעבידו, לא ידע על היעדרו
11 של ביטוח וגם לא היה סביר שיחשוד כי לא קיים ביטוח. אני נותנת אמון בגרסת התובע, אשר
12 נתמכת גם בראיות נוספות, ודוחה את גרסת הצד השלישי. גרסת הצד השלישי, כפי שנשמעה
13 בעדותו, היא גרסה מתפתחת, מתפתלת ומתחמקת, כבושה בחלקה, גרסה אשר השתנתה עם השנים,
14 אינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר, אינה נתמכת בכל ראיה חיצונית ולא ניתן לתת בה אמון.
15 נפרט מספר נושאים המביאים למסקנה זו.
16

17 30. טענתו של הצד השלישי במסגרת כתב ההגנה ובמסגרת עדותו כי הוא כלל לא היה המעסיק של
18 התובע היא טענה חדשה, מפתיעה וכבושה, אשר נטענה לראשונה רק במאי 2018 במסגרת כתב
19 ההגנה שלו. טענה זו אף לא נטענה בכתב ההגנה של קרנית ולכן התובעים והנתבעים כלל לא נערכו
20 להתמודד עמה במהלך הגשת ראיותיהם. הטענה גם לא נטענה בסיכומי קרנית. היא מנוגדת באופן
21 חזיתי לדברים שאמר ודיווח הצד השלישי קודם לכן, בעל פה ובכתב, ולראיות אחרות, לרבות
22 דיווחים שנעשו על פי הדין לרשויות מוסמכות, והיא פוגעת באופן ממשי במהימנותו של הצד
23 השלישי. יצוינו העובדות הבאות: ביום הארוע וגם חודש לאחריו שוחח הצד השלישי עם הגב'
24 אשכנזי אשר ביקשה ממנו את פרטי הביטוח. הצד השלישי לא טען במהלך שיחות אלו כל טענה –
25 לא כי אינו המעסיק ולא כי אסר על התובע לעשות שימוש באופנוע. עדותה של הגב' אשכנזי אמינה
26 ומקובלת עלי ואם היה הצד השלישי טוען טענות והסתייגויות מסוג זה, סביר להניח כי התובעים
27 היו נוקטים פעולות נוספות לברר הנושא. חודש לאחר התאונה, ביום 7.2.15, פגשה אותו בפצרייה
28 הגב' סיטבון, לאחר שהעובדים במקום הפנו אותה אליו כמי שמנהל העסק. גם בפגישה זו לא העלה
29 הצד השלישי כל הסתייגות מהעובדה שהוא המעסיק של התובע וגם לא מעצם שימושו של התובע
30 באופנוע. זאת ועוד. הצד השלישי חתם על טופס התביעה למוסד לביטוח לאומי ומלא את כל פרטיו
31 כמעסיק, שוב, ללא כל הסתייגות בטופס במקום המיועד לכך, גם לא לעניין עצם השימוש באופנוע
32 על ידי התובע. ניסיון הצד השלישי להתחמק במסגרת עדותו מהעובדה כי הוא מלא את כל הפרטים
33 בטופס המיועדים למילוי על ידי המעסיק וחתם על הטופס אינו יכול להתקבל. הצד השלישי הודה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 לפחות לגבי חלקים בטופס, כי כתב היד הוא כתב ידו. מעיון בטופס עולה כי הפרטים המיועדים
2 למילוי על ידי המעסיק מולאו באותו כתב היד. הפרטים הם פרטי הצד השלישי, לרבות מספר תיק
3 הניכויים שלו כמעסיק. גם החתימה נחזית כדומה לחתימת הצד השלישי במשטרה, עת האופנוע
4 הוחזר לו (נספח ה' למוצגי התובעים). אמירת הצד השלישי כי לא שם לב על מה חתם אינה רצינית
5 ולא סביר שאדם ימלא את פרטיו ויחתום כמעסיק בטופס המיועד למוסד לביטוח לאומי אם אינו
6 כזה. עדותה של הגב' סיטבון לגבי נסיבות מילוי הטופס מהימנה בעיני.
7
8 31. אך גם מעבר לכך. אין כל צורך להסתמך על הטופס כאשר על פי רישומי המוסד לביטוח לאומי אשר
9 הוגשו לתיק – הצד השלישי עצמו העביר דיווח למוסד לביטוח לאומי ביום 8.2.15, למחרת פגישתו
10 עם הגב' סיטבון ומילוי הטופס. בדיווח זה דיווח על שני עובדים אותם הוא עצמו העסיק בינואר
11 2015, תחת מספר תיק הניכויים שלו. אחד מהעובדים הוא התובע. הצד השלישי שילם עבור שני
12 העובדים גם דמי ביטוח לאומי בגין חודש זה. טענת הצד השלישי כי לא היה עצמאי במועד התאונה
13 מנוגדת לדיווח הרשמי שמסר למוסד לביטוח לאומי ולסתירה זו לא ניתן כל הסבר הגיוני על ידי
14 הצד השלישי. המסמך משלטונות מע"מ שהציג הצד השלישי כי לא דווחו עסקאות על ידי הצד
15 השלישי בשנת 2015 אינו גורע מתוקפו של הדיווח כי התובע היה מועסק על ידי הצד השלישי ואינו
16 יכול ללמד דבר בכל הנוגע לזהות בעל העסק במועד הארוע. גם בשיחותיו של הצד השלישי עם
17 החוקרים השונים (מיום 18.4.15 ומיום 5.7.16) לא עלתה כל טענה מצדו כי הוא לא היה בעל העסק
18 ולא היה המעסיק של התובע. להפך. מהשיחות עולה כי נקודת המוצא הייתה כי הצד השלישי הוא
19 בעל הפיצרייה והמעסיק, ובשיחה מיום 5.7.16 אף ציין כי **"היו לי הרבה עובדים"**. הצד השלישי
20 נמנע מהבאת עדים, ראיות ופרטים אשר יתמכו בטענתו החדשה והמפתיעה, כי הוא לא היה בעל
21 הפיצרייה ולא היה המעסיק של התובע והעדיף להותיר עמימות עובדתית נרחבת בכל הנוגע לכך.
22 לא ברור כיצד, לדעת הצד השלישי, ניתן לקבל גרסתו זו. לשאלות בדבר מעמדו בעסק ענה באופן
23 מתחמק. תחילה טען שהיה עובד שכיר כמו התובע, מנהל משמרת, אך לאחר מכן השיב כי לא קיבל
24 שכר בגין עבודתו. בהמשך ציין גרסה חדשה, אותה לא ציין בכתב ההגנה, כי **"הכניסו אותי לשם**
25 **כדי שאסגור חובות"**. הוא נמנע מלציין פרטים לגבי בעל העסק האמיתי, לשיטתו, וטען שאינו יודע
26 וראה אותו רק פעמיים או שלוש במהלך החודשיים או שלושת החודשים בהם עבד בעסק. הוא הודה
27 כי הוא היה מנהל המשמרת היחיד בעסק ולא היה גורם אחראי בעסק מלבדו. הוא אישר כי שם
28 העסק היה **"פיצה פיצה"**, ויוזכר שהביטוח האחרון שנערך לאופנוע שלו, באפריל 2014, היה על שם
29 **"פיצה פיצה"**. הצד השלישי, כאמור, העדיף להותיר עמימות עובדתית כוללת בכל הנוגע למצבו
30 ועיסוקיו באותה התקופה ואף התנגד באופן נמרץ לבקשת הנתבעים 2-3 לעיין בתיק פשיטת הרגל
31 שלו, בנימוק של **"סודות מסחריים"**. אי הבאת עדים וראיות והתנגדותו של התובע להבאת ראיות
32 אשר ישפכו אור על עיסוקיו באותה העת – כולם נזקפים לחובת הצד השלישי וכנגד ניסיונו לנתק
33 עצמו ממעמדו כבעל העסק וכמי שהעסיק העובדים בעסק ותומכים במסקנה ההגיונית ההפוכה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

- 1 המסקנה העולה מכלל האמור, אם כן, היא כי טענת התובע (אשר, כאמור, אינה מוכחשת על ידי
2 קרנית), כי הצד השלישי היה מעסיקו וכי מדובר בתאונת עבודה ברכב המעביד – לא נסתרה.
3
- 4 32. ולשאלת ההיתר. על פי ההלכה הפסוקה קיימת חזקה עובדתית כי הנוהג בכלי רכב נוהג ברשות
5 הבעלים, ודי אף בהיתר מכללא (ע"א 259/63 חיים נ' קלקשטיין, פ"ד יח(3) 662 [1964]; ע"א 31/85
6 **בדיר נ' טסה**, פ"ד מג(2) 81 [1989]; אנגלרד, שם, עמ' 207). מדובר בחזקה אותה ניתן לסתור.
7 במקרים בהם, למשל, מוכיח בעל הרכב כי לא היו לו כל שליטה, פיקוח או זיקה לרכב, כי לא היה
8 כלל במצב בו יכול היה לאסור את השימוש וכי אין בו "אשם" – ניתן לסתור את החזקה. גרסת
9 התובע בענייננו, כי עשה שימוש באופנוע בהיתר הצד השלישי – לא נסתרה. גרסתו של הצד השלישי
10 כי לא נתן לעובדיו היתר לעשות שימוש באופנוע לצורך השליחויות בעסקו אינה הגיונית, אינה
11 מתיישבת עם כלל הראיות ולא נתמכה בכל ראיה אחרת. הצד השלישי טען כי לאחר שהאופנוע נגנב
12 הוא לא המשיך לבטחו, גרר אותו מתל מונד לעסק בבת ים ואחסן אותו בעסק בהעדר מקום אחר
13 לאחסנו. בהמשך הוסיף כי רצה למכור אותו. טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה שהצד השלישי
14 לא ביטח את האופנוע עוד מיום 13.2.14 (לאחר שבוטח לתקופה של שנה עם רכישתו), למעט ביטוח
15 לשבוע אחד בלבד, בין התאריכים 10.4.14 ועד 16.4.14, על שם העסק, "פיצה פיצה". מאז לא בוטח
16 כלל. לפי אישור המשטרה שהצד השלישי עצמו הגיש, האופנוע נגנב ביום 23.6.14 והוחזר למחרת,
17 ביום 24.6.14. עת נגנב הוא לא היה מבוטח כבר למעלה מחודשיים, וגם אז – מדובר היה בביטוח
18 לשבוע בלבד. התאונה ארעה, כזכור, למעלה מחצי שנה לאחר מכן. מכלל האמור עולה כי לא ניתן
19 לקשור בין העובדה שהאופנוע נגנב (למשך יום אחד) בחודש יוני 2014, ובין העובדה שלא היה מבוטח
20 בינואר 2015, במיוחד כאשר גם קודם לכן לא היה מבוטח ברציפות עוד מפברואר 2014 והביטוח
21 האחרון שלו היה באפריל 2014. כל ניסיון לקשור בין הגניבה ובין העדר הביטוח נראה מופרך ואינו
22 מתיישב עם ההגיון.
23
- 24 33. עובדות נוספות אינן יכולות להתיישב באופן הגיוני עם גרסת הצד השלישי לפיה התובע היה אמור
25 לעשות שימוש דווקא באופנוע האישי שלו לצורך בצוע שליחויות עבור העסק ולא באופנוע של בעל
26 העסק שהיה מצוי בעסק: האופנוע של הצד השלישי היה מצויד בארגז מתאים לבצוע משלוחי פיצה;
27 היה בו דלק; הוא היה תקין לשימוש; הוא לא היה קשור בשרשרת ולא היה נעול, למרות שנגנב
28 בעבר; המפתח שלו היה זמין ונגיש לכל עובד בעסק; הוא הובא במיוחד לעסק מתל מונד; לצד
29 השלישי עצמו אין רישיון לרכוב על אופנוע; הביטוח האחרון של האופנוע היה על שם העסק - "פיצה
30 פיצה". גם הטענה כי הצד השלישי לא הצליח למכור את האופנוע חודשים ארוכים אינה הגיונית,
31 במיוחד כאשר היא באה ממי שטען לקשיים כלכליים באותה העת. לעומת זאת, לאופנוע של התובע
32 לא היה ארגז מתאים למשלוחים והתובע הבהיר כי אסור היה לבצע בו משלוחים. לא נטען ולא
33 הוכח כי הכיסוי הביטוחי של האופנוע האישי של התובע אפשר שימוש למטרות עסקיות ולשליחות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 עבור עסק זר של פיצה. ככל שהוסכם בין הצד השלישי ובין התובע כי על התובע לעשות שימוש
2 באופנוע שלו לצרכי שליחות עבור הפיצרייה – היה על הצד השלישי, במיוחד בהיותו המעסיק, לוודא
3 כי הביטוח של אופנוע זה מתיר שימוש כאמור. הצד השלישי אף לא טען כי עשה כן. התובע היה נער
4 שליח עם שכר מינימום לשעה, ולא הגיוני כי ייקח על עצמו לממן הוצאות השליחות, לרבות הוצאות
5 דלק וביטוח, כאשר במקום נמצא אופנוע זמין של בעל העסק במצב כשיר ומתאים לבצע שליחויות
6 ומפתחותיו נגישים לכל עובד. לכך מצטרפת העובדה כי עד שיחתו עם החוקר ביום 18.4.15, כשלושה
7 חודשים לאחר התאונה, לא טען הצד השלישי כל טענה לעניין העדר היתר כאמור: לא בשיחתו עם
8 הגב' אשכנזי ועם יתר בני המשפחה ביום הארוע וחודש לאחר מכן, לא בשיחתו עם הגב' סיטבון ולא
9 בטופס שמילא עבור הביטוח הלאומי למרות שבטופס קיימת אפשרות לרשום הסתייגויות. עוד
10 יוזכר כי הצד השלישי לא התלונן מעולם על כך שהאופנוע נגנב ונעשה בו שימוש ללא היתר בעת
11 הארוע, גם לא עת הגיע למשטרה לקחת חזרה את האופנוע לאחר התאונה. בעדותו אמר כי אינו
12 טוען שהתובע "גנב" את האופנוע. לאור כלל האמור ובנסיבות דנן, במיוחד כאשר מדובר ביחסי עובד
13 מעביד וכאשר המעביד לא עשה כל פעולה על מנת למנוע השימוש באופנוע על ידי העובדים בעסק
14 אלא להפך, הותר המפתחות בעסק זמינים ונגישים לכל עובד, ובהעדר ראיות ועדויות כלשהן
15 התומכות בגרסת הצד השלישי, אני קובעת כי לא נסתרה החזקה על פיה השימוש באופנוע על ידי
16 התובע היה בהיתר.

17
18 34. השאלה הבאה בה יש לדון היא השאלה אם התובע ידע כי האופנוע הוא חסר ביטוח. גם בנושא זה
19 אני מעדיפה את גרסת התובע כי לא ידע על כך, על פני גרסתו של הצד השלישי. גרסת התובע
20 מתיישבת עם ההיגיון ועם יתר הראיות. הצד השלישי טען כי התובע החליט להשתמש באופנוע של
21 הצד השלישי כיון שבאותו היום פג תוקף הביטוח של האופנוע שלו. טענה זו כשלעצמה דווקא
22 מביאה למסקנה כי התובע לא ידע שהאופנוע של הצד השלישי חסר ביטוח, כי אם היה יודע ולא
23 רצה לעשות שימוש באופנוע הפרטי שלו בשל העדר ביטוח – מדוע ירצה לעשות שימוש באופנוע אחר
24 חסר ביטוח? בחינת ההיסטוריה הביטוחית של האופנוע הפרטי של התובע אכן מלמדת כי הוא
25 הקפיד לחדש את ביטוח האופנוע שלו מידי חודש ברציפות, מה שמלמד על מודעות והקפדה מצדו
26 לא לעשות שימוש באופנוע ללא ביטוח. התנהלות זו מחזקת גרסתו כי אם היה יודע שלאופנוע של
27 הצד השלישי אין ביטוח לא היה עושה בו שימוש. לכך מצטרפת עדותו של הצד השלישי עצמו, אשר
28 לא היה חד משמעי בתשובותיו לגבי השאלה אם הודיע לתובע, אשר היה עובד חדש, כזכור,
29 שהאופנוע הוא ללא ביטוח. למעשה, קיימות אמירות של הצד השלישי הן לחוקרים והן לבני משפחת
30 התובע כי הוא עצמו סבר שקיים ביטוח, מה שמביא למסקנה כי אם הצד השלישי עצמו אמר שקיים
31 ביטוח, הרי שברי שהתובע רשאי היה לסבור כך. ההיגיון והשכל הישר שוללים אף הם את המסקנה
32 כי עובד בנסיבות אלו יעשה שימוש באופנוע ללא ביטוח, בידיעה שמדובר בשימוש לא מבטוח, רק
33 כדי לבצע שליחויות עבור המעסיק ולטובת המעסיק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1
2 35. התנאי הנוסף הקבוע בסעיף 7א הוא היסוד האובייקטיבי של סבירות ההימנעות מלחקור ולדרוש
3 אישור לקיומו של ביטוח תקף. השאלה היא אם התובע היה צריך לדעת על העדר הביטוח. בפסיקה,
4 כאמור, נקבע כי מקום בו קיימים יחסי עובד – מעביד בין מתיר השימוש ובין המשתמש אין לדרוש
5 מהעובד "לפשפש בכיסו של מעבידו ולנסות לברר אם מונחת בו פוליסת ביטוח" וכן: "מעביד
6 המורה עובד מעובדיו כי ייטול אחד מכלי הרכב של העסק, ינהג בו לאשר ינהג, ויחזור מיד לעבודה.
7 במהלכה של אותה נהיגה מעורב הרכב בתאונת דרכים והעובד נפגע. מסתבר כי לא הוצא ביטוח
8 לאותו רכב... העובד לא ידע, כמובן, על היעדרו של ביטוח, ובנסיבות העניין אף לא ניתן היה לצפות
9 כי ישאל את המעביד על אודות הביטוח. מכאן ההצדק שלא לשלול את זכותו של העובד לפיצויים"
10 (רע"א 2853/96 קרנית נ' פרח (3.3.99)). "קיומם של יחסי עובד – מעביד מקים חזקה או הנחה
11 בדבר סבירות ההימנעות מלחקור ולדרוש באשר לקיומו של ביטוח תקף המכסה את השימוש
12 ברכב", אם כי ייתכנו מקרים בהם על העובד לחשוך בדבר היעדר ביטוח (ע"א 1777/03 הנ"ל).
13 ובענייננו – בנסיבות העניין, בהן מדובר בנער שליח בפיצרייה אשר עושה שימוש באופנוע של בעל
14 העסק לצורך בצוע שליחויות במסגרת עבודתו - אני סבורה כי לא היה מקום לצפות מהתובע
15 שיחשוך שהאופנוע אינו מבוטח כדין. הוא היה רשאי לסמוך על מעבידו כי האופנוע בו הוא אמור
16 לעשות שימוש - מבוטח. יש לראות התובע כעובד תם לב, שנהג בהיתר, מבלי שהוא ידע, ואדם סביר
17 במקומו לא היה יודע, שאין בנמצא ביטוח תקף.

18
19 36. יוער, כי הצד השלישי טען מספר טענות לעניין אמינות התובע וגרסתו אך אני סבורה שיש בהן
20 ממש. הוא טען כי על התובע היה להעיד את בני משפחתו – הוריו ואחיו. אני סבורה שיש נפקות
21 ראייתית לכך שהרי בני משפחתו של התובע אינם יודעים מידיעה אישית מה היו ההנחיות שניתנו
22 לתובע ומה הייתה ההתנהלות בפיצרייה. אני רואה גם חשיבות לשאלה כיצד הגיע התובע לפיצרייה
23 באותו היום, שהרי אין חולק כי רכב על האופנוע של הצד השלישי בעת התאונה. דווקא הצד
24 השלישי, אשר ניהל את העסק, בשליטתו היו העובדים בעסק ופרטיהם ידועים לו, אף אם היה רק
25 מנהל משמרת לשיטתו, יכול היה להביא עובדים אחרים שעבדו בעסק שיתמכו בגרסתו. זאת לא
26 נעשה, וכאמור, לכך יש משקל ראייתי כנגד הצד השלישי. הצד השלישי מייחס חשיבות לנושא קיומו
27 או אי קיומו של אופנוע נוסף בעסק. אני סבורה שיש לכך חשיבות. התובע אכן העיד כי בעסק היו
28 שני אופנועים. הצד השלישי טוען כי אופנוע אחד עוקל מספר חודשים לפני הארוע. גם אם טענת
29 הצד השלישי נכונה – ואין לכך כל רלוונטיות לשאלות שבמחלוקת שבהליך זה - אין בכך כדי למנוע
30 מסקנה כי בעסק היה אופנוע נוסף, לאו דווקא זה שעוקל אלא אחר. כדי לסתור מסקנה זו רשאי
31 היה הצד השלישי להביא לעדות עובדים שעבדו בעסק באותה העת, אך, כאמור, זאת לא נעשה.
32 יוזכר עוד שהצד השלישי אמר לחוקר בשיחה מיום 5.7.16 כי יש היו שני אופנועים בעסק. הצד
33 השלישי מפנה לסתירה לכאורה בעדות התובע בנושא הקסדה בה עשה שימוש בעת התאונה, האם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 11113-09-15

1 בקסדה של הצד השלישי או בקסדה ישנה שלו. מדובר בנושא שולי לחלוטין, שאין לו כל חשיבות
2 לענייננו, ואיני סבורה שהוא משליך באופן כלשהו על אמינות התובע, בשים לב לקשיים בהם נתקל
3 התובע במהלך עדותו נוכח מצבו הרפואי. הצד השלישי עצמו לא התייחס כלל בעדותו לנושא זה
4 וגרסתו אינה ברורה. סביר להניח שאם התובע היה מתבקש להבהיר הנושא שוב הסתירה הלכאורית
5 הייתה מתיישבת.

6

7 37. לאור כלל האמור ומשקבעתי כי התקיימו הוראות סעיף 7 לחוק, התובע זכאי לפיצויים מקרנית
8 בהתאם לחוק. התביעה כנגד הנתבעים 2-3 נדחית.

9

10 38. בהתאם לסעיף 9 לחוק לקרנית זכות חזרה כלפי הצד השלישי, הוא בעל הרכב ומתיר השימוש.
11 ההודעה לצד שלישי מתקבלת. הצד השלישי מחויב להשיב לקרנית כל סכום ששילמה, לרבות
12 תשלומים תכופים, ואשר יהא עליה לשלם לתובעים, וכן למוסד לביטוח לאומי בגין דרישה שהוגשה
13 או תוגש על ידו בקשר לתשלום תגמולים לתובע עקב התאונה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית
14 כחוק, בצירוף הוצאות קרנית ושכ"ט עו"ד קרנית.

15

16 39. קרנית והצד השלישי, יחד ולחוד, יישאו בהוצאות התובעים בסך 10,000 ₪ ובהוצאות הנתבעים 3-
17 2 בסך 10,000 ₪. הצד השלישי יישא בהוצאות קרנית בהודעה לצד שלישי בסך 5000 ₪ וישיב
18 לקרנית מלוא סכומי ההוצאות שישולמו על ידה לתובעים ולנתבעים 2-3 בתוספת הפרשי הצמדה
19 וריבית כחוק.

20

21 נקבע לק"מ בשאלת הנוק ליום 1.12.19 בשעה 10:00.

22

23 ניתן היום, ז' אב תשע"ט, 08 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

24

ארנה לוי, שופטת

25

26

27

28

